

TEST

konkurs na asystenta 25 lutego 2021 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim

1. **Firma osoby prawnej może zawierać nazwisko lub pseudonim osoby fizycznej, jeżeli:**
 - a) służy to ukazaniu związków tej osoby z powstaniem lub działalnością przedsiębiorcy,
 - b) taka jest wola wspólników, wyrażona w uchwale, po pisemnej zgodzie osoby fizycznej,
 - c) służy to dostatecznemu odróżnieniu od firm innych przedsiębiorców prowadzących działalność na tym samym rynku,
2. **Mieniem jest:**
 - a) własność, posiadanie i inne prawa majątkowe,
 - b) własność i inne prawa majątkowe,
 - c) własność i inne prawa majątkowe, w tym prawa korporacyjne,
3. **Przynależnościami są:**
 - a) zawsze rzeczy ruchome,
 - b) rzeczy ruchome lub nieruchomości,
 - c) rzeczy nawet nienależące do właściciela rzeczy głównej,
4. **Oświadczenie woli wyrażone w postaci elektronicznej jest złożone innej osobie:**
 - a) z chwilą gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią,
 - b) z chwilą, gdy wprowadzono je do środka komunikacji elektronicznej w taki sposób, żeby osoba ta mogła zapoznać się z jego treścią,
 - c) z chwilą odczytania wiadomości elektronicznej,
5. **Oświadczenie poręczyciela powinno być złożone w formie:**
 - a) pisemnej pod rygorem nieważności,
 - b) pisemnej dla celów dowodowych,
 - c) pisemnej z podpisem notarialnie poświadczonym,
6. **W braku odmiennej umowy przyjmującemu zamówienie należy się wynagrodzenie w chwili:**
 - a) oddania dzieła,
 - b) ukończenia wykonania dzieła,
 - c) wezwania do zapłaty wynagrodzenia o ile zostało wcześniej oddane,
7. **Ograniczonymi prawami rzeczowymi są:**
 - a) użytkowanie, najem, służebność, dożywocie, zastaw, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu oraz hipoteka,
 - b) użytkowanie, najem, służebność, zastaw, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu oraz hipoteka,

- c) użytkowanie, służebność, zastaw, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu oraz hipoteka,

8. Spadkodawca może przez rozporządzenie testamentowe zobowiązać spadkodawcę ustawowego lub testamentowego do spełniania określonego świadczenia majątkowego na rzecz określonej osoby. Jest to:

- a) zapis zwykły,
- b) polecenie,
- c) zalecenie,

9. Wysokość odsetek ustawowych określona jest w:

- a) ustawie budżetowej,
- b) rozporządzeniu Ministra Finansów,
- c) rozporządzeniu Rady Ministrów,

10. Strony i uczestnicy postępowania cywilnego:

- a) mają prawo przeglądać akta sprawy i otrzymywać odpisy, kopie lub wyciągi z tych akt,
- b) mają prawo przeglądać akta sprawy i robić kopie tych akt,
- c) mają prawo przeglądać akta sprawy i otrzymywać odpisy oraz wyciągi z tych akt,

11. Jeżeli sąd w toku postępowania cywilnego stał się właściwy:

- a) sąd nie może uznać, że jest niewłaściwy,
- b) sąd może uznać, że jest niewłaściwy,
- c) uznanie właściwości sądu należy do II instancji,

12. Sądy rejonowe rozpatrują sprawy cywilne:

- a) określone w przepisach szczególnych,
- b) określone w ustawie – Kodeks postępowania cywilnego,
- c) wszystkie sprawy z wyjątkiem spraw, dla których zastrzeżona jest właściwość sądów okręgowych,

13. Wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej:

- a) co do wszystkich okoliczności związanych z jego treścią, wobec wszystkich osób, które pragną z tytułu jego wydania wywieść skutki prawne,
- b) co do wszystkich okoliczności związanych z jego treścią i tylko między tymi samymi stronami,
- c) tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami,

14. Jeżeli ustawa – Kodeks postępowania cywilnego nie przewiduje wydania wyroku lub nakazu zapłaty, sąd wydaje:

- a) zarządzenie,
- b) postanowienie,
- c) oświadczenie,

15. Postanowienia ogłoszone na posiedzeniu jawnym według kpc sąd uzasadnia:

- a) zawsze,

- b) zawsze, gdy strony zgłosiły taki wniosek,
- c) tylko wtedy, gdy podlegają one zaskarżeniu i tylko na żądanie strony zgłoszone w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia postanowienia,

16. Pozew może być cofnięty aż do rozpoczęcia rozprawy, a gdy z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku:

- a) bez zezwolenia pozwanego,
- b) wyłącznie za zgodą pozwanego,
- c) wyłącznie za zgodą sądu,

17. Sąd odrzuci pozew, jeżeli:

- a) dochodzone roszczenie jest niewymagalne,
- b) droga sądowa jest niedopuszczalna,
- c) pozew wniesiono do sądu niewłaściwego rzeczowo,

18. W sprawie cywilnej sąd może uzupełnić wyrok:

- a) tylko z urzędu,
- b) tylko na wniosek strony,
- c) z urzędu lub na wniosek strony,

19. Zniesławienie z art. 212 § 1 k.k. jest przestępstwem:

- a) wnioskowym,
- b) prywatnoskargowym
- c) publicznoskargowym,

20. Karalność przestępstwa będącego występkiem zagrożonym karą pozbawienia wolności przekraczającą 3 lata, a nieprzekraczającą 5 lat ustaje:

- a) z upływem 15 lat,
- b) z upływem 20 lat,
- c) z upływem 10 lat,

21. Znieważenie pomnika jest:

- a) przestępstwem zagrożonym karą pozbawienia wolności,
- b) przestępstwem ściganym z oskarżenia publicznego,
- c) wykroczeniem,

22. Występek można popełnić:

- a) tylko umyślnie,
- b) umyślnie i nieumyślnie, jeżeli ustawa tak stanowi,
- c) umyślnie, a w wypadkach mniejszej wagi także nieumyślnie,

23. Wymierzając karę za pomocnictwo sąd:

- a) wymierza karę poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia,
- b) stosuje nadzwyczajne złagodzenie kary,
- c) może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary,

24. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej:

- a) najniższa liczba stawek wynosi 10, zaś najwyższa 540,

- b) najniższa liczba stawek wynosi 30 a najwyższa 360,
- c) najniższa liczba stawek wynosi 20 a najwyższa 810,

25. Skazując za występki chuligański Sąd:

- a) zawsze orzeka nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego,
- b) orzeka obligatoryjnie nawiązkę na rzecz Funduszu Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,
- c) nie musi orzekać nawiązki jeśli orzeka obowiązek naprawienia szkody,

26. Wymierzając karę młodocianemu, sąd:

- a) zawsze stosuje nadzwyczajne złagodzenie kary,
- b) może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary,
- c) ma obowiązek zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary ale tylko wtedy gdy sprawca pojednał się z pokrzywdzonym,

27. Ściganie znieważenia odbywa się:

- a) z oskarżenia prywatnego,
- b) z urzędu,
- c) z urzędu na wniosek pokrzywdzonego,

28. O wyłączeniu sędziego w postępowaniu karnym decyduje:

- a) sąd wyższego rzędu,
- b) sąd apelacyjny,
- c) sąd przed którym toczy się postępowanie,

29. Pokrzywdzony może złożyć wniosek o naprawienie szkody:

- a) do zamknięcia przewodu sądowego na rozprawie głównej,
- b) do momentu zakończenia przesłuchania,
- c) do momentu otwarcia przewodu sądowego,

30. Oskarżony tymczasowo aresztowany może porozumiewać się ze swym obrońcą:

- a) tylko osobiście w obecności funkcjonariusza służby więziennej,
- b) osobiście podczas nieobecności osób trzecich i korespondencyjnie,
- c) tylko telefonicznie,

31. Strona inna niż oskarżony w postępowaniu karnym może ustanowić:

- a) pełnomocnika w osobie adwokata,
- b) pełnomocnika w osobie adwokata lub radcy prawnego,
- c) pełnomocnika w osobie brata lub siostry,

32. Posiedzenie w postępowaniu karnym odbywa się:

- a) zawsze z wyłączeniem jawności,
- b) zawsze z wyłączeniem jawności chyba że ustawa stanowi inaczej,
- c) zawsze z wyłączeniem jawności chyba, że ustawa stanowi inaczej albo prezes sądu lub sąd zarządzi inaczej.

33. Pokrzywdzony może złożyć oświadczenie o działaniu w charakterze oskarżyciela posiłkowego:

- a) do czasu złożenia przez prokuratora aktu oskarżenia do Sądu,
- b) do czasu rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej,
- c) do czasu zamknięcia przewodu sądowego,

34. Okres tymczasowego aresztowania liczy się od dnia:

- a) wydania postanowienia o tymczasowym aresztowaniu,
- b) uprawomocnienia się postanowienia o tymczasowym aresztowaniu,
- c) zatrzymania,

35. List żelazny może wydać oskarżonemu:

- a) Sąd Najwyższy,
- b) sąd okręgowy,
- c) sąd rejonowy

36. Rozprawę główną w sprawie karnej rozpoczyna:

- a) wywołanie sprawy,
- b) sprawdzenie przez przewodniczącego składu orzekającego obecności,
- c) odczytanie aktu oskarżenia,

Odpowiedzi do testu:

1. A - art. 43⁵ § 3 k.c.
2. B – art. 44 k.c.,
3. A – art. 51 § 1 k.c.,
4. B – art. 61 § 2 k.c.,
5. A - art. 876 § 2 k.c.
6. A – art. 642 § 1 k.c.
7. C – art. 244 § 1 k.c.
8. A - art. 968 § 1 k.c.
9. C – art. 359 § 4 k.c.
10. A - art. 9 § 1 kpc,
11. A – art. 15 § 2 kpc,
12. C – art. 16 kpc,
13. C – 366 kpc.
14. B – 354 kpc
15. C – art. 357 § 1 kpc.
16. A – art. 203 § 1 kpc,
17. B – art. 199 § 1 pkt 1 kpc,
18. B – art. 351 § 1 k.p.c.
19. B – art. 212 § 4 k.k.
20. C – art. 101 § 1 pkt 3 k.k.
21. B - art. 261 k.k.
22. B – art. 8 k.k.,
23. C – art. 19 § 2 kpk,
24. A – art. 33 § 1 k.k.
25. C - art. 57a § 2 k.k.
26. B – art. 60 § 1 kpk,
27. A – art. 216 § 3 kk.
28. C – art. 42 § 4 kpk.
29. A – art. 49a kpk,
30. B – art. 73 § 1 kpk,
31. B – art. 88 § 1 kpk.
32. C – art. 95b § 1 kpk,
33. B – art. 54 § 1 kpk.
34. C – art. 265 k.p.k.
35. B – 281 kpk,
36. A – 381 kpk,

W dniu 15 kwietnia 2019 r. w godzinach wieczornych Robert M. wracał do domu. Pod blokiem przy ul. P. z samochodu marki Volkswagen Passat wysiedli Marcin G. i Paweł A. Mężczyźni używając słów: „wsiadaj, bo cię wsadzimy, nie próbuj uciekać i tak cię dorwiemy”, zmusili Roberta M. to tego, aby wszedł do samochodu. W samochodzie na tylnym siedzeniu siedziały Dorota S. i Ewa W., pomiędzy którymi usiadł Robert M. Marcin G. powiedział, że wiozą go do lasu i zamierzają złamać mu rękę, lub nogę czy nos. Roberta M. bardzo wystraszyły słowa napastników. Za skrzyżowaniem ulic G. z ulicą W.P. mężczyźni zajęchali do lasu. Marcin G. i Paweł A. kazali wysiąść Robertowi M. z samochodu po czym wszyscy odeszli kilka metrów od pojazdu, w którym zostały dziewczyny. Marcin G. wypytywał Roberta o pieniądze, a Paweł A. o telefon komórkowy. Po przeszukaniu ubrania Paweł A. wyjął z prawej kieszeni spodni pokrzywdzonego telefon komórkowy marki Samsung A 51 wartości 700 zł., a z wcześniej wyjętego portfela wyjął pieniądze w kwocie 150 zł. Jednocześnie zaczął bić i kopać Roberta M. Wówczas dołączył się do niego Paweł A., który także zaczął kopać leżącego Roberta w głowę i po całym ciele. Po kilku minutach sprawcy kazali przestraszonemu, roztrzęsionemu i pobitemu pokrzywdzonemu wracać do samochodu. W drodze powrotnej obaj zagrozili Robertowi M., że jeżeli zgłosi zdarzenie Policji lub matce to zawiozą go do lasu, zabiją i zakopią. Mężczyźni odwieźli pokrzywdzonego na ul. W. i tam wysadzili.

1. Wskaż jaka jest właściwa kwalifikacja prawna czynu/czynów Marcina G. i Pawła A. i uzasadnij swoje stanowisko?
2. Na czym polega współsprawstwo w popełnieniu czynu zabronionego?
3. Czego może się domagać pokrzywdzony Robert M. od napastników za utratę telefonu i pieniędzy?

Rozwiązanie:

Marcin G. i Paweł A. działając wspólnie i w porozumieniu dokonali rozboju na osobie Roberta M. - grożąc natychmiastowym użyciem przemocy zmusili go do wejścia do samochodu, pozbawili go jednocześnie wolności – poprzez wywiezienie do lasu, po przeszukaniu odzieży Roberta M. dokonali zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 150 zł i telefonu komórkowego wartości 700 złotych, a także bili go pięściami i kopali nogami po całym ciele. Wskazany zachowaniem wyczerpali dyspozycję czynu z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 189 § 1 kk. Ponadto obaj oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu użyli wobec Roberta M. groźby bezprawnej pozbawienia życia w celu wywarcia wpływu na świadka zdarzenia - w przypadku zgłoszenia przez pokrzywdzonego powyższego przestępstwa organom ścigania. Dopuścili się tym zachowaniem występku z art. 245 kk

Art. 280 § 1 Kodeksu karnego stanowi, że kto kradnie, używając przemocy wobec osoby lub grożąc natychmiastowym jej użyciem albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności, podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

Art. 189 § 1 Kodeksu karnego stanowi, że kto pozbawia człowieka wolności,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Art. 245 k.k. stanowi, że kto używa przemocy lub groźby bezprawnej w celu wywarcia wpływu na świadka, biegłego, tłumacza, oskarżyciela albo oskarżonego lub w związku z tym narusza jego nietykalność cielesną, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Możliwa jest również interpretacja, iż występki z art. 245 k.k. traktować trzeba jako współukarany czyn następczy z czynem głównym, to jest przestępstwem rozboju (wyrok SA Gdańsk z dnia 10.04.2013 II AKa 83/13).

Za współsprawstwo odpowiada ten, kto wspólnie i w porozumieniu z inną osobą wykonuje czyn zabroniony. Zgodnie z art. 18 § 1 KK elementami konstytutywnymi współsprawstwa są obecnie:

- 1) wykonanie czynu zabronionego,
- 2) wspólnie i w porozumieniu z inną osobą.

Drugim elementem konstytuującym współsprawstwo jest porozumienie dotyczące wspólnego wykonania czynu zabronionego. Porozumienie jest traktowane jako subiektywny (podmiotowy) element współsprawstwa w odróżnieniu od elementu przedmiotowego w postaci wspólnego wykonania czynu zabronionego i wyznacza subiektywne granice odpowiedzialności karnej.

Robert M. może domagać się od napastników naprawienia szkody z tytułu utraty mienia na podstawie art. 46 § 1 Kodeksu karnego wnioskując o jej naprawienie we wniosku, który może złożyć do zamknięcia przewodu sądowego. Zgodnie z art. 46 § 1 Kodeksu karnego W razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę; przepisów prawa cywilnego o możliwości zasądzenia renty nie stosuje się.

Włodzimierz P. jak też Anna W. mieszkają na osiedlu W. w B. Anna W. trzyma dwie duże suki, mieszańce wilków. Spaceruje z nimi po osiedlu. W niedzielny ranek 10 maja 2020 roku w czasie spaceru jeden z psów Anny W. prowadzony luzem bez smyczy, w pewnym momencie z nieznanych przyczyn wskoczył na zaparkowane nieopodal bloku auto Włodzimierza P.. Następnie zeskoczył i powtórnie wskoczył. Łącznie wskakiwał cztery, bądź pięć razy, przy czym wdrapywał się aż na dach pojazdu, po czym zjeżdżał po szybie i masce na ziemię. Stwierdziwszy nazajutrz uszkodzenia powłoki lakieru, Włodzimierz P. zgłosił szkodę w zakładzie ubezpieczeń, w którym ubezpieczony był w zakresie auto – casco. Od sąsiada Wiesława L. dowiedział się o tym kto i w jaki sposób dokonał uszkodzeń, jednak nie znając Anny W. nie wiedział od kogo domagać się naprawienia szkody. Podjął działania w celu ustalenia czyje psy wskakiwały na auto i po miesiącu „wyśledził” Annę W.. Wtedy też odstąpił od uprzednio powziętego zamiaru naprawienia szkody z umowy ubezpieczenia auto – casco i wystąpił z pozwem przeciwko Annie W. Wniósł o zasądzenie od Anny W. kwoty 2596 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za uszkodzenia powłoki lakieru w jego samochodzie, których to uszkodzeń dokonał pies Anny W. Zażądał ponadto zasądzenia kosztów procesu. Anna W. wniosła o oddalenie żądań powoda zaprzeczając, aby jej pies był przyczyną uszkodzeń auta. Gdyby nawet był, ona nie ponosi za to winy. Wskazała ponadto, iż skoro Włodzimierz P. zgłosił szkodę do ubezpieczyciela to ubezpieczyciel powinien wypłacić mu odszkodowanie co winno skutkować oddaleniem żądań.

Pytania:

1. **Oceń zasadność żądań Włodzimierza P. i wskaż czy jest podstawa odpowiedzialności Anny W, jeżeli tak jaki to rodzaj odpowiedzialności?**
2. **Czy fakt zgłoszenia szkody do ubezpieczyciela uniemożliwia dochodzenie zapłaty od Anny W?**
3. **Czy w przypadku trudnej sytuacji finansowej Anny W. możliwe jest ewentualne rozłożenie spłaty zasądanego świadczenia na raty przez Sąd?**

Rozwiązanie:

Zgodnie z art. 431 § 1 Kodeksu cywilnego kto zwierzę chowa albo się nim posługuje, obowiązany jest do naprawienia wyrządzonej przez nie szkody niezależnie od tego, czy było pod jego nadzorem, czy też zabłąkało się lub uciekło, chyba że ani on, ani osoba, za którą ponosi odpowiedzialność, nie ponoszą winy.

Przesłankami odpowiedzialności za szkodę z art. 431 KC są: chowanie zwierzęcia albo posługiwanie się nim przez podmiot będący adresatem roszczenia odszkodowawczego, wyrządzenie szkody przez zdarzenie związane z zachowaniem się zwierzęcia, adekwatny związek przyczynowy między szkodą a zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Zgodnie z ogólnymi regułami dowodzenia z art. 6 Kodeksu cywilnego wszystkie te przesłanki ma obowiązek wykazać poszkodowany.

Odpowiedzialność określona komentowanym przepisem skonstruowana została na zasadzie winy w nadzorze (*culpa in custodiendo*) za własny czyn podmiotu nadzorującego. Podmiot ten poniesie odpowiedzialność także za szkodę wyrządzoną z winy osób, za które ponosi odpowiedzialność, a które w jego zastępstwie chowały zwierzę lub się nim posługiwały, co stanowić będzie gwarancyjną odpowiedzialność opartą na zasadzie ryzyka za zawiniony czyn cudzy.

W stosunku do odpowiedzialności na zasadach ogólnych z art. 415 Kodeksu cywilnego jest ona zaostrzona, bowiem opiera się na domniemaniu winy podmiotu, który zwierzę chowa lub się nim posługuje. Stąd też poszkodowany nie ma obowiązku wykazywania winy po stronie podmiotu chowającego zwierzę lub się nim posługującego, a to ten ostatni podmiot, aby uwolnić się od odpowiedzialności za szkodę, musi wykazać, że ani on, ani osoba, za którą ponosi odpowiedzialność, nie ponoszą winy w nadzorze nad zwierzęciem. Skuteczna ekskulpacja nie polega przy tym na wykazaniu, że w momencie wyrządzenia szkody zwierzę nie znajdowało się pod nadzorem adresata roszczenia odszkodowawczego, bowiem art. 431 KC nie zwalnia od odpowiedzialności również w przypadku, gdy do wyrządzenia szkody doszło w czasie, gdy zwierzę zabłąkało się lub uciekło. Do **uwolnienia się od odpowiedzialności** na gruncie tego przepisu doprowadzi natomiast **wykazanie, że nadzór sprawowany był należyście** albo że fakt, iż w momencie wyrządzenia szkody zwierzę nie pozostawało pod nadzorem adresata roszczenia odszkodowawczego, **nie było wynikiem jego winy w nadzorze**, tj. np. zwierzę zostało skradzione lub też posłużyła się nim osoba trzecia, za którą podmiot zobowiązany do nadzoru nie ponosi odpowiedzialności, a o której działaniach mógł nie wiedzieć i nawet przy należyтым sprawowaniu nadzoru nie mógł ich przewidzieć (wyr. SN z 12.8.1999 r., I CKN 1232/98, Legalis) (M. Załucki, Kodeks cywilny. Komentarz.2020).

Okoliczności wskazują, iż Anna W nie dopełniła należytej staranności w nadzorze nad zwierzęciem i będzie odpowiadać z art. 431 k.c. na zasadzie winy.

Fakt zgłoszenia roszczenia do ubezpieczyciela nie uniemożliwia dochodzenia zapłaty od odpowiedzialnej z art. 431 k.c. Anny W., gdyż można domagać się zapłaty od sprawcy szkody bezpośrednio. Odpowiedzialność ubezpieczyciela wynika natomiast z umowy.

Z przepisu art. 320 Kodeksu postępowania cywilnego wynika, że w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. W tym wypadku Sąd ma zatem podstawę do rozłożenia na raty zasądzanego świadczenia.